Tynk drapany

Siegfried Leixner
Tłumaczył Bronisław Bartkiewicz Dodatki i środki wiążące

Tynk drapany zawiera znaczną ilość dodatków, jak np. grys marmurowy, grys wapienny, marmur i wapień drobno mielony oraz kwarc. Jako środki wiążące stosuje się najczęściej wapno gaszone, biały cement, a w przypadku tynków kolorowych - dodatkowo światłotrwałe pigmenty. Poza tymi składnikami podstawowymi dodaje się jeszcze spieniaczy, środków hydrofobowych i poprawiających przyczepność.

Zaprawy do tynku drapanego przygotowywuje się fabrycznie. Dostarczane są głównie w opakowaniach. Możliwa jest również dostawa luzem.

Tynk drapany można nanosić **jako zewnętrzny na podkład** wapienno-cementowy lub na tynk tłumiący. Tak jak zwykłe tynki nanosi się go warstwą grubości 15 mm. Po wystarczającym związaniu z podłożem nadmiar zdrapuje się deską z gwoździami do końcowej grubości 10 mm.

Jednowarstwowe tynki drapane nanoszono pierwotnie warstwą grubości 20 - 25 mm. Po zdrapaniu pozostała grubość powinna wynosić 15 mm. Minimalna grubość 10 mm powinna występować tylko sporadycznie.

W przypadku murów mieszanych, zależnie od wymagań producenta, przed wykonaniem tynku drapanego należy nałożyć podkład metodą natryskową, w celu uzyskania równomiernego odsysania wody.

Przy nanoszeniu tynków drapanych nie występuje na powierzchni nadmiar środka wiążącego, stwarzającego nadmierne napięcia. Dzięki wystającym z powierzchni ziarnom powstaje charakterystyczna struktura tynku.

Tynków drapanych nie uznaje się za wadliwe, jeżeli przy zacieraniu ręką niektóre ziarna są odrywane.

Tynków drapanych nie należy wykonywać przy temperaturze poniżej 5 !C.

Tynki te produkuje się w wielu kolorach.

Literatura

PN-70/B-10100. Roboty tynkowe. Tynki zwykłe. Wymagania i badania przy odbiorze.
PN-65/B-10101. Roboty tynkowe. Tynki szlachetne. Wymagania i badania techniczne przy odbiorze.
Tynk elewacyjny. Aprobaty techniczne nr 2427/96-AT-15, 2682/97-AT-15, 2746/97-AT-15, 2484/97-AT-15 Instytutu Techniki Budowlanej. Katalog 1998, Warszawa.